

следъ кратъкъ бой, взема селото. Съ това, дружината спаси отъ обхождане гр. Видинъ.

До сключването на мирътъ дружината охранява границата и на 30 мартъ, тържественно посрещната отъ гражданитѣ, се завръща въ гр. Сливенъ за да влезе въ съставътъ на новоформираниятъ 11 пех. Сливенски полкъ.

2-а Бургаска дружина въ началото на февруарий 1886 г. сѣщо влиза въ този съставъ.

3-а Бургаска дружина, при обявяване войната влиза въ състава на Ямболския отрядъ, който на 14 ноемврий минава София и се отправя за Пиротъ. Примирието, обаче, бѣше сключено и тя не можа да влезе въ бой.

На 30 мартъ, сѣщата получи заповѣдь да стигне Сливенъ и да влезе въ състава на новоформирания тамъ полкъ.

11-а Айтоска дружина имѣ щастие да вземе участие въ преследването на разбититѣ при с. Сливница сърби и последниятъ кръвопроливенъ бой при „Келъ-Шашката“ позиция. Струмскиятъ полкъ, подпомогнатъ отъ други части, между които и 11-а Айтоска дружина, разкъсаха позицията на Сърбитѣ и съ това заплашиха неприятеля съ нахлуване въ страната му. Но Австрия се обяви противъ това напредване, и нашитѣ войски трѣбваше да спратъ победоносното си движение.

На 23 мартъ 1886 година, дружината се завърна и както предидущитѣ влезе въ състава на полка.

Така формиранъ 11 пех. Сливенски полкъ, влезе въ състава на 6 пех. бригада.

Предъ видъ недостатъчнитѣ казармени помѣщения въ града, той бѣше разквартированъ, по дружинно, въ Сливенъ, Ямболъ, Бургасъ и Айтосъ.

На 19 януарий 1888 год. Н. Ц. Височество Фердинандъ I посети за първи пжтъ града и направи прегледъ на полка. Въ знакъ на доволството си отъ добриятъ видъ на войницитѣ, Князътъ отпусна срѣдства за единъ войнишки обѣдъ, 1000 лева на музиканския хоръ и 500 лева за офицерската библиотека.

Въ началото на м. юний 1889 год. 3 и 4 дружини отъ полка се отдѣлятъ въ Бургасъ и съставятъ 24 Черноморски полкъ.

Презъ лѣтото на 1894 год. полка за първи пжтъ участвува въ маневри. Като авангардъ, той извърши единъ труденъ 55 клм. походъ, по пжтъ безводенъ и можа да влезе на време въ бой.

По този случай полка получи Височайшата благодарностъ отъ Върховниятъ ржководитель на маневритѣ, Н. Ц. В. Княза.

По случай освещаването на съградениятъ отъ руситѣ, Паметникъ-Храмъ въ с. Шипка за падналитѣ руси презъ войната 1876 — 77 год., произведоха се 30 дневни маневри отъ 3-тѣхъ призива 1895 до 1899 год. включително.